Uzdrowienie świata

Uleczenie człowieka z infekcji grzechu

Wtedy objawi się Pan Egiptowi i Egipcjanie poznają w owym dniu Pana, i będą przynosić ofiary krwawe i ofiary z pokarmów, i będą składać Panu śluby i spełniać je – Iz. 19:21.

Dzisiaj ludzkość choruje: (1) fizycznie, żyjąc pod karą śmierci; (2) duchowo, będąc ślepymi na Boże wytyczne i (3) moralnie, nie znając Bożych zasad prawdy i sprawiedliwości. Celem Boskiego planu zbawienia jest uzdrowienie ludzkości: duchowo, moralnie, fizycznie, a ponadto wyeliminowanie w ludziach pragnienia i gotowości do czynienia grzechu. Bez tego uleczenia człowiek nie może powrócić do harmonii z Bogiem i uzyskać życia wiecznego.

Choroba ludzkości wywodzi się z Ogrodu Eden, kiedy to nasi rodzice nie usłuchali Bożego przykazania:

> „Ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz” (1 Mojż. 2:17).

W człowieku nie było pragnienia okazania nieposłuszeństwa temu przykazaniu, dopóki nie zostało ono pobudzone przez Lucyfera – najpierw w kobiecie, a potem w mężczyźnie.

> „Na to rzekł wąż do kobiety: Na pewno nie umrzecie, lecz Bóg wie, że gdy tylko zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło” (1 Mojż. 3:4-5).

Ewa nie miała chęci bycia nieposłuszną dopóki Szatan: (1) nie skłamał na temat kary i (2) nie pobudził w niej pragnienia wobec czegoś, czego nie posiadała – poznania dobra i zła. Ewa została zwiedziona, ponieważ nigdy wcześniej nikt jej nie okłamał. W obliczu sprzeczności pomiędzy Bożym przykazaniem, a kłamstwem Szatana, okazała więcej wiary w kłamstwo Szatana niż Bożą prawdę.

Następnie pokusa przyszła na Adama, który nie został zwiedziony (1 Tym. 2:14). Wiedział on, że kara śmierci jest prawdziwa, i że straciłby swoją towarzyszkę Ewę. Zamiast poszukiwać Bożego kierownictwa, opierał się na swoim własnym rozumowaniu. Myśląc, że nie ma wyjścia z tej sytuacji, prawdopodobnie doszedł do wniosku, że lepiej będzie umrzeć wraz z Ewą niż żyć bez niej.

Grzech ma dwa źródła: pierwszym jest lekceważenie Bożych przykazań poprzez brak wiary i ufności, oraz poleganie na czyimś rozumowaniu – własnym lub kogoś innego. To właśnie uczynili Ewa i Adam. Ewa zaufała wężowi. Adam zaufał swemu własnemu osądowi.

Drugą przyczyną grzechu jest pożądliwość, chęć posiadania czegoś, czego nie zapewnił Bóg. To także dotyczyło Ewy i Adama. Ewa pragnęła być „jak Bóg”. Adam pożądał Ewy. Duża część grzechu pochodzi z chciwości, pragnienia kogoś lub czegoś, czego nie mamy.

Grzech i pożądliwość pojawiły się wraz z Szatanem

Pożądliwość zaczęła się od Szatana. „A przecież to ty mawiałeś w swoim sercu: Wstąpię na niebiosa, swój tron wyniosę ponad gwiazdy Boże i zasiądę na górze narad, na najdalszej północy. Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym” (Izaj. 14:13-14). Chciwość Lucyfera wywodziła z pychy: „Twoje serce było wyniosłe z powodu twojej piękności. Zniweczyłeś swoją mądrość skutkiem swojej świetności” (Ezech. 28:17). Duma Lucyfera doprowadziła go do chciwości i ambicji rządzenia, do której nie był uprawniony. Chciwość sprawiła, że zwiódł Ewę, aby uzyskać władzę i wzbudzić w kobiecie podobną pożądliwość.

Grzech Adama sprawił, że ludzkość zachorowała – duchowo, moralnie i fizycznie, a zatem umiera. „Skoro bowiem przyszła przez człowieka śmierć, przez człowieka też przyszło zmartwychwstanie. Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni” (1 Kor. 15:21-22). Bóg wiedział, że Szatan okaże się nieposłusznym, będzie kusić człowieka, a rodzaj ludzki upadnie. Dlatego zaplanował, że użyje tego jako wspaniały, pouczający przykład dla całego swego inteligentnego stworzenia, tak ziemskiego, jak i duchowego. Boża lekcja jest poczwórna i uczy: (1) okropnych skutków grzechu i nieposłuszeństwa; (2) potrzeby sprawiedliwej, Bożej kary za grzech; (3) potrzeby posiadania wiary i ufności w Boskie prawa sprawiedliwości; (4) potrzeby posłuszeństwa wobec Bożych zasad.

Salomon pisze w Przypowieściach 3:5,7-8: „Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie!... Nie uważaj się sam za mądrego, bój się Pana i

unikaj złego! To wyjdzie na zdrowie twojemu ciału i odświeży twoje kości.” To właśnie lekcja, której Bóg uczy człowieka.

Bóg obiecał uzdrowić ludzkość

Od czasów Ogrodu Eden człowiek uczy się lekcji o grzechu i jego owocach. Ale wkrótce zacznie uczyć się o Bożej dobroci, poprzez Królestwo Chrystusowe. „Bo nie na wieki wiodę spór i nie na zawsze się gniewam, w przeciwnym razie musiałby przede mną ustać duch i istnienia, które Ja sam stworzyłem. Z powodu jego niegodziwej chciwości gniewałem się i smagałem go, ukryłem się za moim gniewem, lecz on, odstępca, poszedł drogą swojego serca. Chociaż widziałem jego drogi, jednak uleczę go, poprowadzę go i znowu udzielę obfitej pociechy jemu i jego żałobnikom, stwarzając owoc na ich wargach w postaci słów: Pokój! Pokój dalekiemu i bliskiemu – mówi Pan, Ja go uleczę” (Izaj. 57:16-19). Bóg nie będzie wiecznie walczył z człowiekiem, aby nie został on zniszczony. Bóg widzi jego niesprawiedliwe i grzeszne drogi. Jednak On go uleczy, zarówno poganina, jak Żyda.

W Izaj. 19:20 Izajasz prorokuje o uzdrowieniu ludzkości, przedstawionej tutaj przez Egipcjan: „I będzie znakiem i świadkiem Pana Zastępów w ziemi egipskiej, gdy będą wołać do Pana z powodu gnębicieli, wtedy pośle im wybawiciela; on ujmie się za nimi i wyratuje ich”. Świat płacze z powodu ucisku grzechu i śmierci. Niedługo Bóg ześle im Zbawiciela, Chrystusa, aby ich wybawił.

Werset 21: „Wtedy objawi się Pan Egiptowi i Egipcjanie poznają w owym dniu Pana, i będą przynosić ofiary krwawe i ofiary z pokarmów, i będą składać Panu śluby i spełniać je”. Egipt złoży ślub posłuszeństwa, by więcej nie grzeszyć i wypełni go. Werset 22: „A gdy Pan będzie smagał Egipt, smagał i leczył, wtedy nawrócą się do Pana, a On da im się ubłagać i uleczy ich.”

Uzdrowienie ludzkości pokazane w uzdrowieniach dokonanych przez Jezusa

Uzdrawianie ludzkości w Królestwie Chrystusowym, przepowiadane w całym Starym Testamencie, zostało ukazane w ziemskiej służbie naszego Pana.

> „I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o Królestwie i uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu” (Mat. 4:23).

W Dziejach Apostolskich 10:38 Piotr mówi: „O Jezusie z Nazaretu, jak Bóg namaścił go Duchem Świętym i mocą, jak chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich opętanych przez diabła, bo Bóg był z nim.”

Mateusz 15:31 mówi, że to przyciągnęło uwagę ludzi: „Tak iż się lud zdumiewał, widząc, że niemi mówią, kalecy odzyskują zdrowie, chromi chodzą, ślepi widzą, i wielbili Boga Izraela.” Uzdrowienia ukazały im Jezusa jako Mesjasza i zwróciły ich uwagę na Ewangelię, którą głosił.

Uzdrowienie teściowej Piotra

Jedno z uzdrowień, których dokonał Jezus dotyczyło teściowej Piotra.

> „A wyszedłszy z synagogi, wstąpił do domu Szymona. A teściowa Szymona miała wielką gorączkę i wstawiali się u niego za nią. I stanąwszy nad nią, zgromił gorączkę, i ta opuściła ją. I zaraz wstawszy, usługiwała im” (Łuk. 4:38-39).

Wiara potrzebna do tego uzdrowienia była okazana ze strony uczniów, a nie teściowej Piotra. Teściowa Piotra z pewnością miała pewien rodzaj infekcji, a wysoka gorączka była reakcją organizmu na to zakażenie. Wysoka temperatura może zabić, jeśli nie zostanie szybko wyleczona. W podobny sposób człowiek zarażony jest grzechem, który go zabija – tak, jak choroba zabiłaby teściową Piotra, gdyby Jezus jej nie wyleczył.

Symbol uzdrawiania w Królestwie Chrystusowym

To konkretne uzdrowienie, które wydarzyło się w sabat, było symbolem uzdrawiania, które będzie miało miejsce w ziemskiej fazie Królestwa Chrystusowego. Będzie się ono odbywać w dwojaki sposób: (1) uleczenie z literalnych chorób poprzez usunięcie przekleństwa adamowego – „śmiercią umrzesz”; (2) uzdrawianie ludzi ze skażenia grzechem.

W królestwie Chrystusa wszystkie choroby doświadczane przez ludzkość zostaną wyleczone, gdy krew Chrystusa zostanie za nich zastosowana. To uzdrowienie będzie rezultatem Boskiej sprawiedliwości, jak pisze prorok Izajasz w Izaj. 33:24: „I żaden mieszkaniec nie powie: Jestem chory. Lud, który w nim mieszka, dostąpi odpuszczenia winy”. Tak jak potępienie grzechu przyniosło chorobę i śmierć człowieka, tak samo przebaczenie grzechu przyniesie zdrowie i możliwość osiągnięcia życia wiecznego.

Uleczanie ze skażenia grzechem

Równie ważne jest to, że nasz Pan uzdrowi ludzkość z infekcji grzechu. Pragnienie szukania tego, co było zakazane, zostanie usunięte, tak aby człowiek nie dążył już więcej do przekraczania Bożych przykazań. Ale jak to się stanie? Sugerujemy, że Bóg podejmie pięć dzi-

ałań za pośrednictwem Królestwa Chrystusowego, aby dokonać tego uzdrowienia.

1) Boże przykazania zrozumiałe dla wszystkich

Po pierwsze, Słowo Boże i przykazania staną się jasne dla wszystkich.

> „Nie będą krzywdzić ani szkodzić na całej mojej świętej górze, bo ziemia będzie pełna poznania Pana jakby wód, które wypełniają morze” (Izaj. 11:9).

W przeciwieństwie do Ewy, ludzkość nie będzie zagubiona między dobrem a złem. Przeciwnik będzie związany, żeby już więcej nie zwodził narodów. Wiedza o Bogu okryje ziemię, jak wody przykrywają morze, prowadząc do zmiany w zachowaniu człowieka. Ludzie nie będą już więcej szkodzić ani niszczyć.

Dzięki temu pouczeniu każdy człowiek pozna Boga.

> „I już nie będą siebie nawzajem pouczać, mówiąc: Poznajcie Pana! Gdyż wszyscy oni znać mnie będą, od najmłodszego do najstarszego z nich – mówi Pan – odpuszczę bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę” (Jer. 31:34).

W Izaj. 2:2-3 opisane jest to, jak ludzkość przyjdzie do Pana, by szukać tej wiedzy oraz związanego z nią dobrobytu i pokoju: „I stanie się w dniach ostatecznych, że góra ze świątynią Pana będzie stać mocno jako najwyższa z gór i będzie wyniesiona ponad pagórki, a tłumnie będą do niej zdążać wszystkie narody. I pójdzie wiele ludów, mówiąc: Pójdźmy w pielgrzymce na górę Pana, do świątyni Boga Jakuba, i będzie nas uczył dróg swoich, abyśmy mogli chodzić jego ścieżkami, gdyż z Syjonu wyjdzie zakon, a słowo Pana z Jeruzalemu”.

2) Wylanie Ducha na wszelkie ciało

Drugie z działań Bożych, by uleczyć ludzkość z grzechu wspomniane jest w Księdze Joela 3:1: „A potem wyleję mojego Ducha na wszelkie ciało, i wasi synowie i wasze córki prorokować będą, wasi starcy będą śnili, a wasi młodzieńcy będą mieli widzenia.” Zachariasz 12:10 dodaje: „Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebodli, i będą go opłakiwać, jak opłakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadają nad pierworodnym.” Duch Boży pomoże Izraelowi i ludzkości rozpoznać Jezusa jako Mesjasza i pomoże im zrozumieć słowa Boga, tak samo jak pomagał Kościołowi zrozumieć Słowo Boże podczas Wieku Ewangelii.

Izajasz 32:15-17 wyjaśnia wylanie Bożego Ducha: „Aż będzie wylany na nas Duch z wysokości. Wtedy pustynia stanie się urodzajnym polem, a urodzajne pole będzie uważane za las”. Duch Boży pouczy ludzkość, czym jest prawdziwa sprawiedliwość i prawość.

Izajasz 44:3,5 dodaje: „Gdyż wyleję wody na spieczoną ziemię i strumienie na suchy ląd; wyleję mojego Ducha na twoje potomstwo i moje błogosławieństwo na twoje latorośle, jeden powie wówczas: Ja należę do Pana! Drugi nazwie się imieniem Jakuba, a inny wypisze na swojej ręce: ‘Własność Pana’ – i otrzyma zaszczytne imię ‘Izrael’.” Duch Boży pomoże ludziom przestawić ich oddanie na lojalność wobec Boga, zamiast na ich samych, czy pogoń za rzeczami ziemskimi i grzechem.

3) Zaspokojenie wszystkich potrzeb człowieka

Trzecim działaniem Boga mającym na celu uzdrowienie rodzaju ludzkiego będzie zaspokojenie wszystkich jego potrzeb. W Księdze Izajasza 25:6 czytamy: „Pan Zastępów wyprawi wszystkim ludom na tej górze ucztę z tłustych potraw, ucztę z wystałych win, z tłustych potraw ze szpikiem, ze starych dobrze wystałych win.” Ta przemożna dobroć Pana, obfita uczta błogosławieństw ziemskich i duchowych, przełamie twardość serca człowieka, aby prawo Boże mogło być tam zapisane.

Jeremiasz 31:12 mówi: „I przyjdą, i wykrzykiwać będą na wzgórzu Syjonu, i zbiegną się do łaskawych darów Pana, do zboża i moszczu, i oliwy, do owieczek i bydła; i będzie ich dusza jak ogród nawodniony, i już nie będzie pragnąć.” Bóg zapewni tą ucztę wszystkim, a nie tylko nielicznym.

Jeremiasz 24:6-7 dodaje: „I zwrócę na nich oko z myślą o dobrem, i sprowadzę ich z powrotem do tej ziemi, i odbuduję ich, a nie zburzę, zasadzę ich, a nie wykorzenię. I dam im serce, aby mnie poznali, że Ja jestem Pan. I będą mi ludem, a Ja będę im Bogiem, bo nawrócą się do mnie całym swoim sercem.” Wszechogarniająca dobroć Boża usunie chciwość, jako przyczynę grzechu.

4) Fizyczne uzdrowienie i zmartwychwstanie

Czwarte działanie Boga będzie polegało na fizycznym uzdrowieniu rodzaju ludzkiego, o czym już wspomnieliśmy. W Objawieniu 21:4 czytamy: „I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mozołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły.” Pomyślmy, jak wiele łez wylanych zostało przez miliardy ludzi w ciągu ostatnich sześciu tysięcy lat istnienia człowieka na tej ziemi. Bóg zanotował każdą łzę i obiecuje, że każda łza zostanie otarta.

Myśl o otarciu każdej łzy znajduje się w Księdze Izajasza 25:8: „Wszechmocny Pan zniszczy śmierć na wieki i zetrze łzę z każdego oblicza, i usunie hańbę swojego ludu na całej ziemi, gdyż Pan powiedział.” Ponadto, w Ewangelii Jana 5:28-29 czytamy: „Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego [Jezusa]; i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd”. Świat ludzkości obudzi się do zmartwychwstania przez sąd – możliwość pozostawienia grzechu za sobą i osiągnięcia życia wiecznego tutaj, na ziemi, poprzez posłuszeństwo.

Gdy proces zmartwychwstania zacznie przywracać kolejne pokolenia ludzkości, pomyślmy o radości jaka zapanuje, gdy rodziny znów spotkają się razem, by już nigdy nie zostać rozdzielone. Reakcja ludzi na te wydarzenia została podsumowana przez proroka Izajasza: „I będą mówić w owym dniu: Oto nasz Bóg, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; to Pan, któremu zaufaliśmy. Weselmy i radujmy się z jego zbawienia!” (Izaj. 25:9).

5) Usuwanie kamieni nękających ludzkość

Piąta działalność Boża będzie polegać na usunięciu wszystkich kamieni, o które potykała się ludzkość – w szczególności kamieni ucisku. Izajasz tłumaczy to w Księdze Izajasza 65:21-23, 25: „Gdy pobudują domy, zamieszkają w nich, gdy zasadzą winnice, będą spożywać ich plony. Nie będą budować tak, aby ktoś inny mieszkał, nie będą sadzić tak, aby ktoś inny korzystał z plonów, lecz jaki jest wiek drzewa, taki będzie wiek mojego ludu, i co zapracowały ich ręce, to będą spożywać moi wybrani. Nie będą się na próżno trudzić i nie będą rodzić dzieci przeznaczonych na wczesną śmierć, gdyż są pokoleniem błogosławionych przez Pana, a ich latorośle pozostaną z nimi...Wilk z jagnięciem będą się paść razem, a lew jak bydło będzie jadł sieczkę, wąż zaś będzie się żywił prochem. Nie będą źle postępować ani zgubnie działać na całej świętej górze – mówi Pan.” W Królestwie Chrystusowym nie będzie niczego, co szkodzi, czyni zło, ciemięży lub wywołuje strach. Proroctwo Mich. 4:3-4 wyjaśnia, w jaki sposób Bóg tego dokona: „Wtedy rozsądzać będzie liczne ludy i rozstrzygać sprawy wielu narodów. I przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Żaden naród nie podniesie miecza przeciwko drugiemu narodowi i nie będą się już uczyć sztuki wojennej. I będzie siedział każdy pod swoim szczepem winnym i pod drzewem figowym, i nikt nie będzie szerzył popłochu. Zaiste, usta Pana Zastępów to powiedziały.” Przez Chrystusa Bóg sądzić będzie narody, a w wyniku tego człowiek odstąpi od przemocy i zastąpi ją miłością. Nikt nie sprawi, że będą się bali.

Izaj. 62:10 opisuje, jak droga stanie się prosta: „Przechodźcie, przechodźcie przez bramy, gotujcie drogę ludowi! Torujcie, torujcie ścieżkę, usuwajcie kamienie, podnieście sztandar nad ludami!” Chrystus oczyści drogę dla ludu, zbuduje Drogę Świętą (Izaj. 35:8), usunie kamienie i przeszkody, które zachęcają do grzechu i podniesie sztandar Chrystusa – sztandar posłuszeństwa – dla wszystkich do naśladowania.

Kiedy ludzkość stanie się odbiorcą wszystkich tych błogosławieństw, człowiek zostanie uwolniony od pragnienia nieposłuszeństwa. Grzech trzymający ludzkość na uwięzi jak łańcuch, zostanie zerwany. Z dalszego grzeszenia nie będzie żadnego zysku, za to wszystko będzie można stracić.

Ludzkość będzie miała dokładną znajomość zarówno dobra jak i zła, a w związku z tym będzie w stanie dokonać świadomego wyboru, w przeciwieństwie do wyboru, jakiego dokonali Ewa i Adam. Zdecydowana większość wybierze posłuszeństwo.

> „I będą moim ludem, a Ja będę ich Bogiem. I dam im jedno serce, i wskażę jedną drogę, aby się mnie bali po wszystkie dni dla dobra ich samych i ich dzieci po nich. I zawrę z nimi wieczne przymierze, że się od nich nie odwrócę i nie przestanę im dobrze czynić; a w ich serce włożę bojaźń przede mną, aby ode mnie nie odstąpili” (Jer. 32:38-40).

Kuenzli Ernie (USA)